

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1985/2024
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра Србије са седиштем у Београду, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1839/23 од 18.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1839/23 од 18.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1839/23 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1921/20 од 30.11.2022. године којом је одбијен тужбени захтев за поништај решења туженог број .. од 30.06.2020. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 31.03.2000. године, као и захтев којим је тражено да се тужени обавезе да врати тужиоца на рад. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужичева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по основу анекса уговора о раду од 05.01.2018. године распоређен на радно место ... у Одсеку туженог за транспорт и центар везе - Одељење транспорта у Служби за техничке и друге послове. Тужилац је 30.01.2020. године, у раним поподневним сатима, самостално узео

санитетско возило регистарске ознаке ... и извезао га из пословног круга туженог. Возилом је управљао без возачке дозволе и под утицајем алкохола, због чега је искључен из саобраћаја и задржан на трежњењу. Тужиоцу је због тога отказан уговор о раду, решењем туженог бр. .. од 30.06.2020. године, донетог на основу члана 179. став 2. тачке 2. и 3. и став 3. тачка 8. Закона о раду у вези са члановима 3, 6. и 7. Пословног кодекса туженог. Пре доношења наведеног решења тужиоцу је уручено писмено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду на које се он није изјаснио.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Тужилац је без писаног налога, самоиницијативно, користио санитетско возило које је средство рада туженог и на тај начин учинио повреду радне обавезе предвиђене одредбом члана 179. став 2. тачка 3. Закона о раду. На тај начин тужилац је повредио и радну дисциплину, односно манифестовао такво понашање због којег не може да настави рад код туженог, јер управљање санитетским возилом није у опису послова његовог радног места, а поред тога то је чинио без возачке дозволе и у алкохолисаном стању.

По оцени ревизијског суда, л нису основани тужиочеви наводи о погрешној примени материјалног права.

Супротно ревизијским наводима, у списима нема доказа да су тужиоцу 30.01.2020. године или пре тога издавани путни налози за коришћење санитетског возила. Путни налог за тај и следећи дан издати су другом запосленом, распоређеном на радно место возача. Због тога нису основани наводи ревидента да не постоји његова кривица за учињену повреду радне обавезе - нецелисходно и неодговорно коришћење средстава рада туженог. Тужилац је таквим поступањем учинио и повреду радне дисциплине у смислу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, која не мора бити скривљена већ је довољна свест о недисциплини. Самоиницијативно коришћење санитетског возила, без обзира да ли је тужилац фактички радио послове возача или не, представља повреду радне дисциплине учињене свесно - тужилац зна да нема возачку дозволу, а вожња без возачке дозволе и у алкохолисаном стању је понашање због којег он не може више да настави да ради код туженог.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић